

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

Сформульована бізнес-модель венчурної діяльності промислових підприємств України на відміну від існуючих включає два види діяльності (традиційну і венчурну), дозволяє суб'єктам господарювання втримувати стійкі позиції та впроваджувати високоризикові проекти.

1. Остервальдер А. Построение бизнес-моделей : настольная книга стратега и новатора / А. Остервальдер, Ив Пинье – Пер. с англ. – 2-е изд. – М.: Альпина Пабlishер, 2012. – 288 с.

Жадан Ю.В., Посохов І.М.
НТУ «Харківський політехнічний інститут»

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ОЛІЙНО-ЖИРОВОЇ ГАЛУЗІ

Інноваційна діяльність промислових підприємств передбачає інвестування наукових досліджень і розробок, спрямованих на здійснення якісних змін у складі продуктивних сил, прогресивних міжгалузевих структурних зрушень, розробки та впровадження нових видів продукції та технології. До напрямків інноваційної діяльності підприємств відносяться:

- проведення наукових досліджень і розробок з метою створення об'єктів інтелектуальної власності, науково-технічної продукції;
- розробка, освоєння, випуск та впровадження нових видів техніки і технологій;
- розробка і впровадження нових ресурсозберігаючих технологій.

Вибір напрямів інноваційної діяльності підприємств олійно-жирової галузі здійснюється з урахуванням їх особливостей, до яких відносяться висока матеріалоемність продукції, комплексна переробка насіння соняшника з одержанням такої готової продукції як нерафінована та рафінована олія, саломас, маргарин і майонез. Крім того, підприємства характеризуються наявністю відходів у вигляді лушпиння з можливістю їх використання в якості нетрадиційних джерел енергії. Виробництва олійно-жирової галузі є експортно-орієнтованими. Зовнішньоторговельні операції здійснюються шляхом експортування соняшникової олії та шроту.

В останні роки в державах Європейського союзу та Азії зростає попит на високоякісну соняшникову олію, що, безумовно, сприяє розвитку інноваційної діяльності підприємств олійно-жирової галузі. В зв'язку з цим пріоритетними напрямками інноваційної діяльності та розвитку підприємств олійно-жирової галузі є напрями, які забезпечують потреби суспільства у високотехнологічній, екологічно

чистій продукції, збільшення експортного потенціалу держави, утилізацію відходів. Реалізація напрямів інноваційної діяльності підприємств супроводжується сукупністю ризиків. Суттєве місце серед них займають інноваційні ризики.

Управління інноваційними ризиками рекомендується здійснювати згідно комплексної технології управління ризиками, яка складається з чотирьох етапів.

Перший етап з постановки цілі включає формування політики, стратегії, тактики, визначення цілі.

Другий етап з аналізу потенційного інноваційного ризику передбачає виконання таких стадій як:

- 1) виявлення факторів ризику зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства,
- 2) ідентифікацію ризиків,
- 3) кількісну та якісну оцінку ризиків;
- 4) прийняття рішення, щодо зниження ризику.

При одержанні високого рівня ризику розроблюються рішення щодо відмови від ризику, запобігання або уникнення ризику.

Третій етап, на якому розробляються заходи з мінімізації ризиків, містить у собі стадії щодо визначення методів зниження ризиків, розробку програми управління інноваційними ризиками, оцінку методів зниження ризиків з подальшим прийняттям рішення відносно доцільності реалізації заходів по зменшенню ризиків на четвертому етапі. Розроблена технологія управління інноваційними ризиками характеризується дворівневим контролем процесу управління на базі якісної та кількісної оцінки ризику. Це сприяє зменшенню витрат на управління ризиками та підвищенню його ефективності.

Таким чином, управління інноваційними ризиками на підприємствах олійно-жирової галузі сприятиме зниженню витрат на енергоносії, підвищенню якості соняшникової олії та ефективності розвитку підприємств, збільшенню рівня валютних надходжень до бюджету держави, через сплату податків підприємств.

1. Ілляшенко С.М. Економічний ризик: навч. посіб / С.М. Ілляшенко. – [2-ге вид. допов. і перероб.]. – К. –: Центр навч. літератури. 2004. – 220 с.

2. Ілляшенко С.М. Управління екологічними ризиками інновацій; моногр. / Ілляшенко С.М., Божкова В.В.; За ред. д.е.н. проф. С.М. Ілляшенка. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2004. – 214 с.

3. Посохов І.М. Теоретичні та практичні аспекти управління ризиками корпорацій: монографія / І.М. Посохов. – Х.:ПВПП «Слово», 2014. – 499 с.

4. Посохов І.М., Жадан Ю.В. Комплексна технологія управління ризиками в міжнародному бізнесі / І.М. Посохов, Ю.В. Жадан// Сучасні тенденції міжнародних економічних відносин. Економічна інтеграція України у світове господарство: кол. Монографія / За ред. І.М. Посохова, П.Г. Перерви, О.Д. Матросова, В.Г. Дюжева, В.О. Матросової. – Харків: НТУ «ХП», 2016. – 450 с.